

РЕШЕНИЕ

№ 168

гр. Горна Оряховица, 24.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, IV СЪСТАВ, в публично заседание на пети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Станчев

при участието на секретаря Анита Ем. Личева
като разгледа докладваното от Пламен Анг. Станчев Административно наказателно дело № 20214120200567 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Д. ИЛ. Г. е останал недоволен и обжалва наказателно постановление № 21-0268-000378/23.03.2021 г., издадено от началника на Районно управление – Горна Оряховица при ОД на МВР – Велико Търново, с което му е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 2, предл. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за нарушаване на разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от същия закон и административно наказание глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от два месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП за нарушаване на разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ от същия закон. Отрича да е извършил нарушенията, за което е наказан. Моли съда да отмени наказателното постановление.

ЗАЩИТНИКЪТ адв. П.С. поддържа жалбата.

РАЙОННО УПРАВЛЕНИЕ – ГОРНА ОРЯХОВИЦА при ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, конституирано като страна в съдебното производство с

разпореждане от 17.08.2021 г. при действието на чл. 61, ал. 1 от ЗАНН (ред. ДВ, бр. 10/2011 г.) съгласно чл. 3 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН, редовно призовано, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по съществото на жалбата.

ТЕРИТОРИАЛНО ОТДЕЛЕНИЕ – ГОРНА ОРЯХОВИЦА при РАЙОННА ПРОКУРАТУРА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, редовно призовано, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 10.03.2021 г. в 20:15 часа жалбоподателят Д. ИЛ. Г. управлявал собствения си лек автомобил Б. с рег. № *** по ул. „И.“ в с. Д. в посока към гр. Д.. Срещу номер * на посочената улица управлението от жалбоподателя автомобил се занесъл върху заснежената пътна настилка, завъртял се и се ударил в паркирания вдясно по посоката му на движение лек автомобил „О.“ с рег. № ***, собственост на живеещия на адреса Р. Н. К.. В резултат на удара по двата автомобила били нанесени материални щети. Жалбоподателят напуснал местопроизшествието и се прибрал в дома си. На следващия ден закарал автомобила си на ремонт.

Малко след инцидента на вратата на К. позвънил непознат за него човек, който му съобщил, че лек автомобил Б. с регистрационен номер, съдържащ цифрите ***, се ударил в паркирания пред дома му лек автомобил „О.“. След като излязъл навън и установил, че автомобилът му наистина е ударен, К. подал сигнал на телефон 112.

На местопроизшествието пристигнали свидетелите И.С.А. и Х.Х.Х. – младши автоконтрольори в РУ – Горна Оряховица. Те снели устни обяснения от К. и установили щетите по неговия автомобил.

През следващите дни след преглеждане на записите от охранителните видеокамери в селото били установени жалбоподателят и управлението от него на посочените по-горе дата и час автомобил Б. с рег. № ***.

На 12.03.2021 г. след призоваване по телефона Г. се явил в РУ – Горна Оряховица. Пред свидетеля Т. Д. Д. дал обяснения за пътнотранспортното произшествие. Д. записал на ръка дадените обяснения в бланка по образец, в

която жалбоподателят се подписал под текста на така записаните свои обяснения.

Свидетелят И.С.А. съставил против жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 365311/12.03.2021 г., в който приел, че Г. е нарушил разпоредбите на чл. 20, ал. 2 и на чл. 123, ал. 1, т.2, б. „б“ от ЗДвП. Жалбоподателят подписал съставения акт и получил срещу разписка препис от акта.

На 23.03.2021 г., след като разгледал преписката, образувана по съставения против Г. акт, началникът на Районно управление – Горна Оряховица при ОД на МВР – Велико Търново издал обжалваното наказателно постановление № 21-0268-000378/23.03.2021 г., с което наложил на жалбоподателя административно наказание глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 2, предл. 1 ЗДвП за нарушаване на разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от същия закон и административно наказание глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от два месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП за нарушаване на разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ от същия закон.

Препис от постановлението бил връчен на жалбоподателя на 19.07.2021 г. На същата дата защитникът на жалбоподателя депозирал жалбата против постановлението в РУ – Горна Оряховица.

Фактическата обстановка по делото съдът установи, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност показанията на свидетелите И.С.А., Х.Х.Х., Т. Д. Д. и Р. Н. К. и приетите писмени доказателства, описани подробно в протоколите за проведените съдебни заседания.

Въз основа на така установените факти по делото съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена чрез наказващия орган пред компетентен съд в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от името на лице, което има право да обжалва наказателното постановление, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно.

В частта относно наложеното административно наказание глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 2, предл. 1 от ЗДвП за нарушаване

на разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от същия закон наказателното постановление е незаконосъобразно поради недоказаност на факта на нарушението.

От гласните доказателства се установява, че полицейските служители, посетили местопроизшествието, не са извършили измервания на оставени на пътното платно следи от протриване, не са определили скоростта на автомобила Б. в момента, в който водачът му е изгубил контрол върху управлението, и в момента на удара, както и критичната скорост за преминаване на автомобила през процесния пътен участък без занасяне върху заснежената пътна настилка, а също не са установили широчината на платното за движение в участъка на произшествието, каква част от това платно е била заета от паркирания автомобил, къде се е намирал автомобилът Б. в момента, когато е започнало занасянето и последвалото му завъртане. Без изясняването на тези обстоятелства не могат да се установят причините за настъпване на пътнотранспортното произшествие от експлоатационно-техническа гледна точка и не може да се направи обоснован извод имал ли е водачът на лекия автомобил Б. обективна възможност да предотврати настъпването на пътнотранспортното произшествие било като избере по-ниска скорост на движение, било като прояви майсторство за преодоляване на занасянето и възстановяване на контрола върху автомобила.

Предвид изложеното следва да се приеме, че не е установен по несъмнен начин фактът на нарушението, за което жалбоподателят е наказан, а именно, че е нарушено правилото за движение със съобразена скорост по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и че в резултат от това нарушение е причинено описаното по-горе пътнотранспортно произшествие.

Издаването на наказателно постановление, с което се налага административно наказание за определено нарушение, без да е доказан по несъмнен начин фактът на това нарушение, противоречи на изричното процесуално правило по чл. 53, ал. 1 от ЗАНН. Същото следва да бъде квалифицирано като съществено нарушение на процесуалните правила в административнонаказателното производство, тъй като е довело до краен резултат от производството, който е противоположен на предписания от закона – вместо с мотивирана резолюция за прекратяване, както повелява чл. 54, ал. 1, т. 2 от ЗАНН, производството е приключило с издаването на наказателно постановление, с което в нарушение на чл. 53, ал. 1 от същия

закон е наложено административно наказание за недоказано нарушение.

Предвид изложеното съдът следва да отмени наказателното постановление в частта по т. 1 на предвиденото в чл. 63, ал. 3, т. 2 от ЗАНН основание.

Наказателното постановление следва да бъде отменено и в частта по т. 2, с която на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от два месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП за нарушаване на разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ от същия закон.

От събраните доказателства се установява, че при описаното в наказателното постановление пътнотранспортно произшествие са причинени само имуществени вреди по двата автомобила, като няма пострадали хора. При това положение за жалбоподателя като участник в пътнотранспортното произшествие са възникнали задълженията по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП – без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието, задължението по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „а“ от ЗДвП – да окаже съдействие за установяване на вредите от произшествието, както и едно от двете алтернативни задължения по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „б“ и б. „в“ от ЗДвП, а именно: по б. „б“ – ако между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, да премести автомобила си, така че да не възпрепятства движението, и да попълни данните си в двустранен констативен протокол за пътнотранспортното произшествие, или по б. „в“ – ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, без да напуска местопроизшествието, да уведоми съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и да изпълнява дадените му указания.

Вместо някоя от посочените по-горе разпоредби наказващият орган е посочил като нарушена разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗДвП, която е неотносима към процесния случай, тъй като регламентира задължение на участниците в пътнотранспортно произшествие, възникващо в случаите, когато при произшествието има пострадали хора.

Предвид изложеното следва да се приеме, че в частта по т. 2 наказателното постановление е незаконосъобразно поради неправилно

прилагане на материалния закон.

Така допуснатото неправилно прилагане на материалния закон не може да бъде преодоляно чрез изменение на наказателното постановление с прилагане на закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, тъй като в обстоятелствената част на постановлението не са изложени факти и обстоятелства, съставляващи надлежно описание на неизпълнението на някоя от приложимите за случая други разпоредби от чл. 123 от ЗДвП или на каквото и да е друго нарушение на правилата за движение, а съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН предпоставка за такова изменение на постановлението е да не се налага съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. По-конкретно посочените в обстоятелствената част на постановлението два факта относно поведението на водача след произшествието – че водачът не е останал на мястопроизшествието и че е напуснал мястопроизшествието, без да уведоми органите на МВР – не съставляват надлежно описание на неизпълнение на задълженията по чл. 123, ал. 1, т. 1 и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „а“ от ЗДвП и не са достатъчни да се определи кое е приложимото за случая задължение на участника в произшествието измежду двете алтернативни такива, предвидени в чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „б“ и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП.

При това положение и предвид констатираното по-горе неправилно прилагане на материалния закон съдът следва да отмени обжалваното наказателно постановление в частта по т. 2 на предвиденото в чл. 63, ал. 3, т. 1 от ЗАНН основание.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 21-0268-000378/23.03.2021 г., издадено от началника на Районно управление – Горна Оряховица при ОД на МВР – Велико Търново, с което на Д. ИЛ. Г., ЕГН *****, с адрес **, с адрес за призовки и съобщения **, е наложено е наложено административно наказание глоба в размер на **200 лв. (двеста лева)** на основание чл. 179, ал. 2, предл. 1 от ЗДвП за нарушаване на разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от същия закон и административно наказание глоба в размер на **200 лв. (двеста лева)** и лишаване от право да управлява моторно

превозно средство за срок от два месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП за нарушаване на разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ от същия закон.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Велико Търново в 14-дневен срок от връчване на съобщението, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____